

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน ตอนที่ 2 ความรู้ในเรื่องเพศ ตอนที่ 3 ทัศนคติในเรื่องเพศ และนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 228 คน นักเรียนหญิงจำนวน 272 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้นจำนวน 489 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.8 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส / พี ซี พลัส (SPSS/PC+) โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนตามตัวแปรเพศ โดยการทดสอบค่า "ที" (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 489 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน

224 คน นักเรียนหญิงจำนวน 265 คน นักเรียนทั้งหมดส่วนใหญ่อายุ 18 ปี และอาศัยอยู่กับบิดามารดาซึ่งบิดามารดาส่วนใหญ่ไม่จบระดับประถมศึกษา สถานภาพของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ร่วมกันและมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ส่วนแหล่งความรู้เรื่องเพศนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากหนังสือแบบเรียน รองลงมาคือครู อาจารย์

2. ความรู้และการเปรียบเทียบความรู้ในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศอยู่โดยส่วนรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 22.03 (จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 16 ชื่อ เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ผลการใช้ถุงยางอนามัย
2. อวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย
3. การควบคุมอารมณ์เพศ
4. การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม
5. การวางแผนครอบครัว
6. สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์
7. การแสดงออกที่ผิดปกติทางเพศ
8. การคบเพื่อนต่างเพศ
9. โครโมโซมของเซลล์เพศ
10. การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย
11. ผลของการวางแผนครอบครัว
12. การคุมกำเนิดในเพศหญิง
13. รักร่วมเพศ
14. การเข้าใจและเรียนรู้เพศตรงข้าม
15. การปฏิสนธิ

คะแนนความรู้ใน เรื่องเพศของนักเรียนที่ได้คะแนนระดับต่ำกว่าเกณฑ์
ขั้นต่ำ จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับคะแนนจากน้อยไปหามาก ดังนี้

1. ตำแหน่งการเกิดปฏิสนธิ
2. หลักเกณฑ์การปรับตัว
3. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

เมื่อแยกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายมีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศอยู่ใน
ระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 21.69 โดยมีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี
มาก จำนวน 15 ข้อ เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ผลการใช้ถุงยางอนามัย
2. อวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย
3. การแสดงออกที่ผิดปกติทางเพศ
4. การควบคุมอารมณ์เพศ
5. การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย
6. การวางแผนครอบครัว
7. การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม
8. การคุมกำเนิดในเพศหญิง
9. โครโมโซมของเซลล์เพศ
10. สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์
11. การคบเพื่อนต่างเพศ
12. การเข้าใจและเรียนรู้เพศตรงข้าม
13. รักร่วมเพศ
14. การปฏิสนธิ
15. ผลของการวางแผนครอบครัว

คะแนนความรู้ใน เรื่องเพศที่นักเรียนชายได้คะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่า
เกณฑ์ขั้นต่ำ จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับคะแนนจากน้อยไปหามาก ดังนี้

1. ตำแหน่งการเกิดปฏิสนธิ

2. หลักเกณฑ์การปรับตัว
3. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

เมื่อแยกตามเพศ พบว่า นักเรียนหญิงมีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 22.32 โดยมีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 17 ข้อ เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ผลการใช้ถุงยางอนามัย
2. อวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย
3. การควบคุมอารมณ์เพศ
4. สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์
5. การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม
6. การวางแผนครอบครัว
7. ผลของการวางแผนครอบครัว
8. การคบเพื่อนต่างเพศ
9. โครโมโซมของเซลล์เพศ
10. การแสดงออกที่ผิดปกติทางเพศ
11. รักร่วมเพศ
12. การคุมกำเนิดในเพศหญิง
13. การปฏิสนธิ
14. การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย
15. การเข้าใจและเรียนรู้เพศตรงข้าม
16. การขับฮอร์โมนของต่อมเพศหญิง
17. สิ่งที่แสดงว่าตั้งครรภ์

คะแนนความรู้ในเรื่องเพศที่นักเรียนหญิงได้คะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับคะแนนจากน้อยไปหามาก ดังนี้

1. หลักเกณฑ์การปรับตัว
2. ตำแหน่งการเกิดปฏิสนธิ

3. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

2.2 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้ในเรื่องเพศโดยส่วนรวมระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในโรงเรียนสหศึกษา พบว่า ความรู้ในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีคะแนนความรู้เรื่องเพศดีกว่านักเรียนชาย แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีคะแนนความรู้เรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่หัวข้อดังต่อไปนี้

1. ต่อมที่มีอิทธิพลต่อลักษณะทางเพศ
2. สิ่ง que แสดงว่าตั้งครรภ์
3. สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์
4. การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย
5. การปฏิบัติขณะมีประจำเดือน
6. ประจำเดือน
7. ข้อไม่ควรปฏิบัติขณะมีประจำเดือน
8. กฎหมายการสมรส

3. ทศคติและการเปรียบเทียบทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศโดยส่วนรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 และไม่มีข้อใดที่นักเรียนมีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับที่ต้องแก้ไข เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. การวางแผนครอบครัวถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตสมรส
2. หญิงและชายควรตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วยตนเอง
3. การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลถือเป็นการปรับตัวที่เหมาะสม

คะแนนทัศนคติใน เรื่องเพศของนักเรียนที่อยู่ในระดับไม่ดี จำนวน 4 ข้อ
เรียงลำดับคะแนนจากน้อยไปหามาก ดังนี้

1. การมีความรักที่มั่นคงถือเป็นเกณฑ์ที่ดีในการตัดสินใจแต่งงาน
2. การเลือกคู่ครองนั้นควรดูว่า เข้าใจกันและรักกันก็เพียงพอ
3. การเรียนเพศศึกษาเป็นการสอนที่ควรเน้นในเรื่องกายวิภาค

สตรีวิทยา สุขวิทยาของระบบสืบพันธุ์เท่านั้น

เมื่อแยกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายมีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศอยู่ใน
ระดับดี มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 2.95 โดยมีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับดีมาก
จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. หญิงและชายควรตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วยตนเอง
2. การวางแผนครอบครัวถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตสมรส
3. การให้ความรู้เรื่องเพศจะช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับเพศตรงข้ามได้ดี

คะแนนทัศนคติใน เรื่องเพศของนักเรียนชายที่อยู่ในระดับไม่ดี จำนวน 6 ข้อ
เรียงลำดับคะแนนจากน้อยไปหามาก ดังนี้

1. การมีความรักที่มั่นคงถือเป็นเกณฑ์ที่ดีในการตัดสินใจแต่งงาน
2. การเลือกคู่ครองนั้นควรดูว่า เข้าใจกันและรักกันก็เพียงพอ
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ที่เหมาะสม
4. การขอให้มีการตรวจเลือดก่อนสมรสเป็นการแสดงความไม่ไว้วางใจ

คู่สมรส

5. ชายและหญิงที่ทดลองอยู่ก่อนสมรสไม่น่าเป็นเรื่องเสียหาย
6. การเรียนเพศศึกษาเป็นการสอนที่ควรเน้นในเรื่องกายวิภาค

สตรีวิทยา สุขวิทยาของระบบสืบพันธุ์เท่านั้น

เมื่อแยกตามเพศ พบว่า นักเรียนหญิงมีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศอยู่ใน
ระดับดี มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 3.02 โดยมีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับดีมาก
จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. การวางแผนครอบครัวถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตสมรส

2. การไม่ล่วงเกินเพศตรงข้ามในที่ลับตาเป็นการวางตัวที่เหมาะสม
3. การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลถือเป็นการปรับตัวที่เหมาะสม
4. หญิงและชายควรตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วยตนเอง
5. เมื่อมีปัญหาทางเพศควรจะปรึกษาพ่อแม่หรือผู้ปกครอง
6. การแต่งงานที่มีพื้นฐานมาจากความรักจะมีความสุขมากกว่าการ

แต่งงานเพราะความรัก

คะแนนทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนหญิงที่อยู่ในระดับไม่ต่ำ จำนวน 3 ข้อ
เรียงลำดับคะแนนจากน้อยไปหามาก ดังนี้

1. การมีความรักที่มั่นคงถือเป็นเกณฑ์ที่ดีในการตัดสินใจแต่งงาน
2. การขอให้มีการตรวจเลือดก่อนสมรสเป็นการแสดงความไม่ไว้ใจ

คู่สมรส

3. การเลือกคู่ครองนั้นควรดูว่าเข้าใจกันและรักกันก็เพียงพอ

3.2 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศโดยส่วนรวมระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในโรงเรียนสหศึกษา พบว่า ทัศนคติในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนชาย แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งได้แก่หัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.2.1 ข้อที่นักเรียนชายได้คะแนนทัศนคติในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนหญิง

มีดังนี้

ทัศนคติทางบวก

1. หญิงและชายควรตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วยตนเอง
2. การทำให้ความรู้เรื่องเพศจะช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับเพศ

ตรงข้ามได้คือ

3. การกล่าวถึงอวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจ

ถูกวิธี

คู่ครองที่เหมาะสม

ไม่ไว้วางใจคู่สมรส

4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองไม่เป็นอันตรายถ้ากระทำ
5. การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศถือเป็นวิธีการเรียนรู้ในการเลือก
6. การขอให้มีการตรวจเลือดก่อนสมรสเป็นการแสดงความ

ทัศนคติทางลบ

การพูดเรื่องเพศกับบุคคลอื่นเป็นเรื่องน่าอาย

3.2.2 ข้อที่นักเรียนรู้หญิงได้คะแนนทัศนคติในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนชาย

มีดังนี้

ทัศนคติทางบวก

1. การไม่ล่วงเกินเพศตรงข้ามในที่ลับตาเป็นการวางตัวที่เหมาะสม
2. เมื่อมีปัญหาทางเพศควรจะไปปรึกษาพ่อแม่หรือผู้ปกครอง
3. คนที่อยู่เป็นโสดก็สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขได้
4. ผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือเป็นเรื่องน่าอาย

เหมาะสม

ทัศนคติทางลบ

1. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักในวัยเรียนถือว่าเป็นเรื่อง
2. ควรมีการเรียนรู้ทางเพศไปทีละน้อยโดยการทดลองด้วย
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายอารมณ์

ธรรมดาในปัจจุบัน

ตนเอง

เพศที่เหมาะสม

4. ชายและหญิงที่ทดลองอยู่ด้วยกันก่อนสมรสมาเป็น เรื่อง
เสียหาย
5. การมีความรักที่มั่นคงถือเป็นเกณฑ์ที่ดีในการตัดสินใจแต่งงาน

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยอภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. ความรู้ในเรื่องเพศ

1.1 ผลการวิจัยความรู้ในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนทั้งหมดส่วนใหญ่มีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากช่วงเวลาที่ได้รับข้อมูลเป็นช่วงของการเตรียมตัวสอบกลางภาค (ช่วงเดือนมกราคมและเดือนกุมภาพันธ์) และมีหลายโรงเรียนที่ทำการสอบเก็บคะแนนนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการเตรียมตัวในการอ่านหนังสือสอบ และในการตอบแบบทดสอบความรู้ในเรื่องเพศของนักเรียนนั้นนักเรียนอาจนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการอ่านหนังสือแบบเรียน และการเรียนการสอนของครู อาจารย์ ซึ่งมีวิธีการสอนที่ถ่ายทอดความรู้ในเรื่องเพศแก่นักเรียนอย่างหลากหลายวิธี สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ก็พบว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนได้รับคือหนังสือแบบเรียน ครู อาจารย์ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องเพศเป็นอย่างดี นอกจากนี้ในสภาพปัจจุบันหนังสือและสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ก็มีจำหน่ายในหลายรูปแบบและมีการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศอย่างกว้างขวาง ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ในเรื่องเพศจากหนังสือ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เป็นอย่างมากด้วย ดังผลการวิจัยของพิชัย ผดุงรัตน์ (Pichai Padoongrut, 1980) ที่พบว่า แหล่งที่ทำให้ความรู้เรื่องเพศแก่นักเรียนมากที่สุดคือ หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ซึ่งจากการที่นักเรียนมีความรู้ในเรื่องเพศดีจะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนการสอนเรื่องเพศ

1.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนนความรู้อยู่ในระดับดีมาก แต่มีคะแนนความรู้ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ตำแหน่งการเกิดปฏิสนธิ
2. หลักเกณฑ์การปรับตัว
3. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

จากการที่นักเรียนมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนจำไม่ได้ และนักเรียนอาจคิดว่าไม่ใช่สิ่งจำเป็นในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นเรื่องไกลตัวขาดประสบการณ์เรื่องดังกล่าว นอกจากนี้เนื้อหาอาจค่อนข้างยากต่อการทำงานทำความเข้าใจสำหรับนักเรียนบางคนก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา จันทวร (2535) ที่พบว่า เนื้อหาวิชาสุขศึกษาบางเรื่องซ้ำซ้อนกัน ทำให้เกิดความเข้าใจยากในการเรียนการสอน จำเป็นต้องอาศัยความรู้รอบตัวและติดตามข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ ซึ่งวิธีการสอนของครูก็เป็นส่วนสำคัญมากประการหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน ดังคำกล่าวของ สุชาติ โสมประยูร (2514) กล่าวว่า "วิธีการสอนมีความสำคัญมากพอ ๆ กับเนื้อหาที่จะสอน ครูจึงควรเลือกพิจารณาวิธีการสอนหรือกิจกรรมหลาย ๆ อย่างผสมผสานกันให้เหมาะกับโอกาสและสภาพของบทเรียน เพื่อให้บรรลุถึงปรัชญาการสอนสุขศึกษาคือ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียนรู้ และสามารถนำมาปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสม"

1.3 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ในเรื่องเพศโดยส่วนรวมระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนชาย ส่วนข้อคะแนนความรู้ในเรื่องเพศที่นักเรียนหญิงมีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนชาย มีดังนี้

1. ต่อมที่มีอิทธิพลต่อลักษณะทางเพศ
2. สิ่ง que แสดงว่าตั้งครรภ์
3. สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์
4. การปฏิบัติตนเองมีประจำเดือน
5. ประจำเดือน

6. ข้อไม่ควรปฏิบัติขณะมีประจำเดือน

7. กฎหมายการสมรส

จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนหญิงมีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศดีกว่า

นักเรียนชายอาจมีสาเหตุมาจากเรื่องดังกล่าวข้างต้นเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียนชายส่วนใหญ่เป็นความรู้เรื่องเพศในเพศหญิง การเปลี่ยนแปลงทางเพศที่เกิดกับเพศหญิง และเพศหญิงเป็นเพศที่สนใจสุขปฏิบัติของตนเองมากกว่าเพศชาย ซึ่งเห็นได้จากงานวิจัยของ ศิวาภรณ์ โกศล (2524) ที่พบว่า นักเรียนหญิงสนใจเนื้อหาวิชาสุขศึกษามากกว่านักเรียนชาย เรื่องเพศในบางเรื่องเป็นเรื่องที่ซับซ้อนเข้าใจยาก ซึ่งนักเรียนหญิงอาจจะเข้าใจง่ายกว่าเพราะเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ส่วนนักเรียนชายเมื่อไม่เข้าใจในเรื่องที่ศึกษา อาจจะไม่กล้าซักถามข้อสงสัยในเรื่องเพศต่อครูผู้สอน เพราะความอายและคิดว่าเป็นเรื่องของเพศหญิงโดยเฉพาะ ซึ่งผู้ชายไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวก็ได้ ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ เศตน์นันทน์ (2529) ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความรู้ในเรื่องเพศแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีความรู้ในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนชาย และผลการวิจัยของปรียา อันตระกูล (2523) ก็พบว่า ความรู้ด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว นักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่านักเรียนชาย

ส่วนข้อคะแนนความรู้ในเรื่องเพศที่นักเรียนชายมีคะแนนความรู้ในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนหญิงคือ "การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชาย" ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจากข้อคำถามเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับนักเรียนชายโดยตรง เป็นเรื่องใกล้ตัวสำหรับนักเรียนหญิง และในขณะที่เรียนถึงแม้ว่านักเรียนหญิงจะไม่เข้าใจเนื้อหาเท่าใดนักแต่ก็อาจจะไม่กล้าซักถามครูผู้สอนเพราะเกิดความอายคิดว่าเป็นเรื่องเสื่อมเสียถ้าตนเองอยากรู้ ดังการศึกษาของ จริยา พงศ์วิวัฒน์ (2526) ที่พบว่า นักศึกษาต้องการให้มีห้องให้บริการปรึกษาพูดคุยความรู้เรื่องเพศเพราะนักศึกษารู้สึกอายในการที่จะถามต่อหน้าเพื่อน และอีกสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องจากความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง ทำให้นักเรียนชายมีความรู้ในเรื่องนี้ดีกว่านักเรียนหญิงซึ่งเห็นว่าไม่ใช่เรื่องจำเป็นที่ตนเองจะต้องรู้ จึงอาจจะไม่สนใจในขณะที่มีการเรียนการสอนเรื่องดังกล่าว

2. ทศนคติในเรื่องเพศ

2.1 ผลการวิจัยทศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนทั้งหมดส่วนใหญ่มิได้คะแนนทศนคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดู การสั่งสอนของบิดา มารดา ในการให้ความรู้เรื่องเพศแก่เด็ก ทำให้เกิดทศนคติที่ดีในเรื่องเพศ ดังที่ สุชาติ โสภประยูร และ วรวิทย์ โสภประยูร (2525) ได้กล่าวว่า " ทศนคติอาจเกิดขึ้นโดยการได้รับอิทธิพลจากคนอื่น ซึ่งทศนคติในลักษณะ เช่นนี้มักจะเกิดขึ้นได้ง่ายสำหรับบุคคลที่มีอิทธิพลของผู้อื่นครอบงำอยู่ก่อนแล้ว ครั้นเมื่อบุคคลเหล่านี้ได้รับการอบรมสั่งสอน ทศนคติของผู้อบรมสั่งสอนก็จะถ่ายทอดมายังบุคคลเหล่านั้นได้โดยไม่รู้ตัว " และด้านกระบวนการเรียนการสอนครูก็เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างถ่องแท้ ดังที่ สุรางค์ จันทร์เอม (2529) ให้ความเห็นว่า " ครูเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในทางการให้การศึกษแก่เยาวชนในระบบโรงเรียนตลอดจนในการจัดการศึกษานอกระบบ " และจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีความรู้ในเรื่องเพศดีเท่าที่มีทศนคติที่ดีในเรื่องเพศด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชิน บัวงาม (2528) ที่พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศ และจากการศึกษาของ ปรียา อันตระกูล (2523) ก็พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทศนคติที่ดีต่อเพศศึกษา นอกจากนี้งานวิจัยของ อมรรัตน์ เสวตนันท์ (2529) ก็พบว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทศนคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี และใกล้เคียงกัน อีกทั้งในปัจจุบันโลกของเราเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ทั่วโลกสามารถส่งข่าวสารต่างๆ ถึงกันได้อย่างรวดเร็วเยาวชนไทยสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางขึ้นนับว่าเป็นสิ่งที่ดีก่อให้เกิดประสบการณ์ต่าง ๆ ด้านความคิด ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวทำให้เด็กนักเรียนมีความคิดที่สามารถแยกแยะสิ่งที่ถูกต้องในเรื่องเพศได้เป็นอย่างดี

2.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยส่วนรวม พบว่า นักเรียนมีคะแนนทศนคติในเรื่องเพศดีมาก ในเรื่องการวางแผนครอบครัว การตัดสินใจเลือกคู่ครอง การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากการให้ความรู้ และการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว นักเรียนมีความสนใจอยากรู้ในเรื่องนี้ อีกทั้งอารยธรรมตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลมากขึ้น มีเสรีภาพมากขึ้นในการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง และการวางแผนครอบครัวก็มีแหล่งข่าวสารที่เผยแพร่

ความรู้อย่างกว้างขวาง ยอมรับการคุกคามแนวคิดต่าง ๆ อย่างแพร่หลายทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และความเชื่อที่ถูกต้องในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ อรรถร ปิตานนท์ (2529) ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นในทางบวก ด้านการวางแผนครอบครัว การตัดสินใจเลือกคู่ครอง การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

ส่วนข้อที่มีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนที่อยู่ในระดับไม่เต็มดังนี้

1. เรื่อง "การมีความรักที่มั่นคงถือเป็นเกณฑ์ที่ดำเนินการตัดสินใจแต่งงาน"

นักเรียนมีทัศนคติไม่เต็มใจเนื่องจาก นักเรียนยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นไม่ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ และมีความคิดว่าการมีความรักเพียงอย่างเดียวก็สามารถตัดสินใจแต่งงานได้ ทั้งนี้การที่ชายและหญิงจะประสบความสำเร็จในชีวิตสมรสนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ถึงแม้จะมีความรักเป็นรากฐานของชีวิตดังคำกล่าวของ สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร (2531) ที่ว่า "การมีความรักแท้เป็นรากฐานก็ช่วยได้ไม่มากนักเนื่องจากทั้งสองฝ่ายย่อมมีหลายสิ่งหลายอย่างที่แตกต่างกันออกไปทั้งในเรื่องเพศ เรื่องลักษณะชีวิตและเรื่องภูมิหลังอื่นๆ ความรักจึงไม่สามารถเป็นเครื่องรับประกันความสำเร็จของชีวิตสมรสได้เสมอไป ซึ่งคู่สมรสจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจซึ่งกันและกันให้ดี"

2. เรื่อง "การเลือกคู่ครองนั้นควรดูว่าเข้าใจกันและรักกันก็เพียงพอ"

นักเรียนมีทัศนคติไม่เต็มใจเนื่องจาก นักเรียนคิดในเรื่องนี้เพียงสั้น ๆ คิดว่ามีความรักและความเข้าใจกันก็พอในการเลือกคู่ครองของตนเอง ไม่ได้ตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่อาจตามมา เช่น ปัญหาในการปรับตัว ปัญหาระหว่างครอบครัวของแต่ละฝ่าย ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งในปัจจุบันนักเรียนควรจะมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศ และการสมรสมากขึ้น ในการที่นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องนี้ จะช่วยให้สามารถปรับตัวให้เข้ากันได้ก่อนแต่งงาน และช่วยลดปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตสมรสได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรถร ปิตานนท์ (2529) ที่พบว่า ในการเลือกคู่ครองนั้นควรศึกษาอุปนิสัยของกันและกันก่อนที่จะตัดสินใจแต่งงาน

3. เรื่อง"การขอให้มีการตรวจเลือดก่อนสมรสเป็นการแสดงความ ไม่ไว้วางใจคู่สมรส"

นักเรียนมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจากนักเรียนมีแนวความคิดที่ไม่ถูกต้อง ไม่ตระหนักถึงความสำคัญ
ของความพร้อมด้านสุขภาพของคู่สมรส ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วเป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียน
จะมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องนี้ เพราะการให้แพทย์ตรวจเลือดก่อนสมรสจะช่วยลดปัญหาข้อบกพร่องทาง
ร่างกายของคู่สมรสได้ ดังคำกล่าวที่ว่า "ความพร้อมที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการแต่งงานคือความ
พร้อมเรื่องสุขภาพร่างกายและทางจิตใจ ทางที่ดีก่อนตัดสินใจแต่งงานควรจะพากันไปปรึกษาแพทย์
เพื่อตรวจร่างกายโดยทั่วไป รวมทั้งการตรวจโลหิตด้วยเพราะการให้แพทย์ตรวจร่างกายก่อน
แต่งงานเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการเตรียมตัวอยู่ร่วมกันในครอบครัวใหม่"(สุชาติ โสภประยูร และ
วรรณิ โสภประยูร, 2531)

4. เรื่อง"การเรียนเพศศึกษาเป็นการสอนที่ควรเน้นในเรื่อง กายวิภาค สรีรวิทยา สุขวิทยาของระบบสืบพันธุ์เท่านั้น"

นักเรียนมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาวิชานี้ดีพอ มีความคิดว่าวิชานี้ไม่
สำคัญเพราะความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และระบบอวัยวะสืบพันธุ์ ได้มีการจัดสอนสอดแทรกอยู่ใน
สาขาวิชาอื่น ๆ ด้วย จึงทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ดีอยู่แล้ว

2.3 เมื่อพิจารณาแยกตามเพศ พบว่า ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนน
ทัศนคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของ
การเรียนรู้เรื่องเพศ มองเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ จึงทำให้เรียนให้ความสนใจ
ในการเรียนการสอนเรื่องเพศมากขึ้น มีความคิดเห็นที่ดีในเรื่องเพศ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการ
เรียนการสอนครูผู้สอนมีวิธีการปลูกฝังค่านิยม และทัศนคติที่ดีแก่เด็กทำให้เด็กได้รับความรู้ ความ
เข้าใจในเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศไปในทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับแนวความคิด
ของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) กล่าวว่า " การเกิดทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นได้
หลายวิธีโดยอาจจะเกิดจากการได้รับความรู้จากประสบการณ์ จากการฟังความคิดเห็นของผู้อื่น"
และการวิจัยของ สุชิน บัวงาม (2528) ก็พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับดี
อีกทั้งการศึกษาของ ปรียา อันตระกูล (2523) ยังพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมี
ทัศนคติที่ดีหรือเห็นด้วยต่อเรื่องเพศศึกษา นอกจากนี้งานวิจัยของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526)

ก็พบว่า นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉลี่ยเป็นบวก โดยกลุ่มตัวอย่างแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่ตึงามเหมาะสม มีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการ และวัฒนธรรมของสังคม รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ เสวตนันท์ (2529) ที่พบว่านักเรียนชายกับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทัศนคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับดีและใกล้เคียงกัน

2.4 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชายที่อยู่ในระดับไม่ดี มีดังนี้

1. เรื่อง "การมีความรักที่มั่นคงถือเป็นเกณฑ์ที่ดำเนินการตัดสินใจแต่งงาน"

นักเรียนชายมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก นักเรียนยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ มีความคิดว่าการมีความรักเพียงอย่างเดียวก็สามารถตัดสินใจแต่งงานได้ โดยไม่ได้มองถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของทั้งสองฝ่ายที่อาจเกิดขึ้นได้ และมีความคิดว่าการแต่งงานเป็นเรื่องง่ายถ้าพบความรักที่แท้จริงแล้ว ซึ่งการที่ชายและหญิงจะประสบความสำเร็จในชีวิตสมรสนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายถึงแม้จะมีความรักเป็นรากฐานของชีวิต

2. เรื่อง "การเลือกคู่ครองนั้นควรดูว่าเข้าใจกันและรักกันก็เพียงพอ"

นักเรียนชายมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก นักเรียนชายจะมองว่าการเลือกคู่ครองนั้นถ้ามีความรักเป็นพื้นฐานก็ทำให้สามารถที่จะคบกันต่อไปได้ ซึ่งเป็นความคิดที่ยึดถือความรักเป็นเรื่องใหญ่โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องต่าง ๆ จึงควรจะมีการศึกษาอุปนิสัยซึ่งกันและกันก่อนที่จะตัดสินใจเลือกคู่ครอง เพื่อลดปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตสมรสได้

3. เรื่อง "การขอให้มีการตรวจเลือดก่อนสมรสเป็นการแสดงความไม่ไว้วางใจคู่สมรส"

นักเรียนชายมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก นักเรียนชายเกิดความอายคิดว่าการตรวจเลือดเป็นเรื่องเสียหน้าและเสียศักดิ์ศรี ถ้ายอมให้ผู้หญิงพาไปตรวจเลือดก่อนที่จะสมรส แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีแนวความคิดที่ไม่ถูกต้อง ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของความพร้อมด้านสุขภาพของคู่สมรส ซึ่งการขอให้แพทย์ตรวจเลือดก่อนสมรสจะช่วยลดปัญหาข้อบกพร่องทางร่างกายของคู่สมรสได้ ดังคำกล่าวที่ว่า " ความพร้อมที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการแต่งงานคือความพร้อมเรื่องสุขภาพร่างกายและทางจิตใจ ทางที่ดีก่อนตัดสินใจแต่งงานควรจะพากันไปปรึกษาแพทย์ เพื่อตรวจร่างกายโดย

ทั่วไป รวมทั้งการตรวจโลหิตด้วย เพราะการให้แพทย์ตรวจร่างกายก่อนแต่งงานเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการเตรียมตัวอยู่ร่วมกันในครอบครัว" (สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร, 2531)

4. เรื่อง "การเรียนเพศศึกษาเป็นการสอนที่ควรเน้นในเรื่อง กายวิภาค สรีรวิทยา สุขวิทยาของระบบสืบพันธุ์เท่านั้น"

นักเรียนชายมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก นักเรียนชายไม่เห็นความสำคัญของวิชานี้ คิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องไม่สำคัญ ซึ่งในสภาพปัจจุบันความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และระบบอวัยวะสืบพันธุ์ ได้มีการจัดสอนสอดแทรกอยู่ในสาขาวิชาอื่น ๆ ด้วย จึงอาจทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้ดีอยู่แล้ว

5. เรื่อง "การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายอารมณ์เพศที่เหมาะสม"

นักเรียนชายมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก คิดว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายอารมณ์เพศที่ถูกต้อง อาจเป็นผลมาจากการเรียนไม่เข้าใจ และมีความเชื่อ ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในเรื่องดังกล่าว ซึ่งการผ่อนคลายอารมณ์เพศนั้นสามารถกระทำได้โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลายวิธี ดังนั้นควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการผ่อนคลายอารมณ์เพศที่ถูกต้อง เพื่อช่วยแก้ไขความเชื่อและความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นแก่ตัวเด็กได้

6. เรื่อง "ชายและหญิงที่ทดลองอยู่ด้วยกันก่อนสมรสไม่น่าเป็นเรื่องเสียหาย"

นักเรียนชายมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก นักเรียนชายมองว่าการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสเป็นการเรียนรู้ถึงอุปนิสัยซึ่งกันและกัน มองเห็นเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ อีกทั้งในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน มีการเผยแพร่อารยธรรมตะวันตกอย่างแพร่หลาย จึงเป็นสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรทดลองในเรื่องเพศ และมีการแสดงออกในเรื่องเพศที่มีแนวโน้มเสื่อมเสียมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนชายคิดว่าการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสเป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย

สำหรับคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนหญิงที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้น

1. เรื่อง "การมีความรักที่มั่นคงถือเป็นเกณฑ์ที่ดีในการตัดสินใจแต่งงาน"

นักเรียนหญิงมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก นักเรียนยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น จะมองเห็นว่าความรักเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อตนเองรู้สึกว่ารักและชอบพอแล้วก็สามารถที่จะแต่งงานได้ โดยไม่ได้มองถึง

ความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องต่าง ๆ ของทั้งสองฝ่าย ซึ่งการที่ชายและหญิงจะประสบความสำเร็จในชีวิตสมรสนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ถึงแม้จะมีความรักเป็นรากฐานของชีวิต

2. เรื่อง"การเลือกคู่ครองนั้นควรดูว่าเข้าใจกันและรักกันก็เพียงพอ"

นักเรียนหญิงมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก นักเรียนคิดว่าเรื่องดังกล่าวไม่ใช่เรื่องสำคัญ ยังขาดประสบการณ์การเรียนรู้ในการเลือกคู่ครอง และเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่ไกลตัว ทำให้นักเรียนหญิงมีความคิดในเรื่องนั้นเพียงสั้น ๆ ไม่ได้มองปัญหาที่อาจตามมาในอนาคต เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาระหว่างครอบครัวของแต่ละฝ่าย ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งในปัจจุบันนักเรียนควรได้รับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศ และการสมรสมากขึ้นจะช่วยทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากันได้ก่อนแต่งงาน และทำให้อลดปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตสมรสได้

3. เรื่อง"การขอให้มีการตรวจเลือดก่อนสมรสเป็นการแสดงความไม่ไว้วางใจคู่สมรส"

นักเรียนหญิงมีทัศนคติไม่ดีอาจเนื่องจาก นักเรียนเห็นว่าการตรวจเลือดก่อนสมรสไม่ใช่เรื่องจำเป็นและคิดว่าการตรวจเลือดคู่สมรสจะเป็นการแสดงถึงความไม่ไว้วางใจ ทำให้ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ ซึ่งความพร้อมด้านสุขภาพของคู่สมรสจะช่วยลดปัญหาความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจของคู่สมรสได้

2.5 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศโดยส่วนรวมระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีทัศนคติในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนชาย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนนายนี้ในวันรุ่นเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีความแตกต่างระหว่างเพศด้านการอบรมเลี้ยงดูเพศหญิงจะถูกอบรมสั่งสอนให้อยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีมากกว่าเพศชาย มีความคิดในการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกว่า ในปัจจุบันสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ และแหล่งความรู้เรื่องเพศมีการเผยแพร่กว้างขวาง ผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมผู้ชาย และการแสดงออกในพฤติกรรมเรื่องเพศ ผู้หญิงจะมีความคิด ความรู้สีกในการแสดงออกดีกว่าผู้ชาย เพราะผู้หญิงเป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อนในความคิดเห็นด้านต่างๆ สามารถแยกความคิดเห็นเรื่องเพศได้ถูกต้องเหมาะสม ทำให้นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องเพศได้ดีกว่านักเรียนชาย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ก็สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ วิวรรณ รอนนุชิต (2530) ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 และงานวิจัยของ อรรถร บิดานนท์ (2529) ก็พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ การสมรส สุขปฏิบัติในเรื่องเพศ การวางแผนครอบครัว และการวางตัวต่อเพศตรงข้ามแตกต่างกัน นอกจากนี้งานวิจัยของ จันจิรา ไทยบัณฑิตย์ (2538) ยังพบว่า ด้านทัศนคตินักเรียนมีทัศนคติในเชิงเห็นด้วยหรือมีทัศนคติที่ดีต่อเพศศึกษา เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติตามตัวแปรประเภทโรงเรียนทั้ง 3 ประเภทโรงเรียนนักเรียนมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีคะแนนทัศนคติในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายได้คะแนนทัศนคติในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนหญิงมีดังนี้

ทัศนคติทางบวกเชิงเห็นด้วย

1. หญิงและชายควรตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วยตนเอง
 2. การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศถือเป็นวิธีเรียนรู้ในการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม
 3. การให้ความรู้เรื่องเพศจะช่วยทำให้เด็กปรับตัวเข้ากับเพศตรงข้ามได้ดี
 4. การกล่าวถึงเรื่องอวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจ
 5. การขอให้มีการตรวจเลือดก่อนสมรสเป็นการแสดงความไม่ไว้ใจคู่สมรส
 6. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองไม่เป็นอันตรายถ้าทำถูกวิธี
- การที่นักเรียนชายมีทัศนคติในเรื่องเพศทางบวกเชิงเห็นด้วยทั้งนี้อาจ

เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดู การเรียนการสอนของครู อีกทั้งอารยธรรมตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลมากขึ้นในประเทศไทย ทำให้เกิดเสรีภาพในการคบเพศตรงข้าม การแสดงความคิดเห็น การเลือกคู่ครองมากขึ้น รวมทั้งการแสดงพฤติกรรมทางเพศในด้านต่าง ๆ เมื่ออารยธรรมตะวันตก

มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางในด้านข้อมูล ข่าวสาร เหตุการณ์หรือสถานการณ์ด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศ ำให้ถูกต้องเหมาะสม ทำให้วัยรุ่นมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศมากขึ้น เห็นได้ว่านักเรียนชายตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องที่กล่าวข้างต้นมากกว่านักเรียนหญิง และจากการได้รับประสบการณ์ชีวิตประจำวันที่พบเห็น สามารถนำแนวความคิดที่ได้รับมาใช้ในการแก้ไขปัญหาทางเพศได้เหมาะสม ส่วนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในปัจจุบันอาจจะมีความคิดเห็นเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น ในการทำให้อิสระแก่เด็กได้ตัดสินใจเลือกคู่ครอง ผลการวิจัยครั้งนี้ก็สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526) ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติในเรื่องเพศเชิงบวกแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะสังคมได้กำหนดบทบาททางเพศของชายและหญิงแตกต่างกัน โดยผู้หญิงจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้อยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคมและขนบธรรมเนียมประเพณีมากกว่าผู้ชาย เพราะถือว่าเป็นการเสียหายถ้าผู้หญิงจะปฏิบัติตนเหมือนผู้ชาย ดังนั้นนักเรียนชายจึงมีทัศนคติในเรื่องเพศดังกล่าวดีกว่านักเรียนหญิง

ทัศนคติทางลบเชิงไม่เห็นด้วย

เรื่อง"การพูดเรื่องเพศกับบุคคลอื่นเป็นเรื่องน่าอาย"

การที่นักเรียนชายมีทัศนคติในเรื่องเพศทางลบเชิงไม่เห็นด้วย

ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ สามารถที่จะนำไปสู่ปัญหาเรื่องเพศปรึกษาผู้อื่นได้ เพราะในปัจจุบันความรู้เรื่องเพศได้จัดสอนสอดแทรกอยู่ในวิชาอื่น ๆ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ดีขึ้น ประกอบกับสภาพสังคมที่ได้รับอารยธรรมตะวันตกที่มีการเผยแพร่อย่างแพร่หลาย ทำให้นักเรียนมีการยอมรับในเรื่องเพศมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วูดดี้ (Jame Divita Woody, 1973) ที่พบว่า นักเรียนเมื่อเรียนวิชาเพศศึกษาแล้วนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่ออวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ โดยมีความเห็นว่าไม่เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจที่จะกล่าวถึง ดังนั้นนักเรียนชายจึงมีทัศนคติในเรื่องเพศเหล่านี้ดีกว่านักเรียนหญิง

สำหรับข้อที่นักเรียนหญิงได้คะแนนทัศนคติในเรื่องเพศดีกว่านักเรียนชายมีดังนี้

ทัศนคติทางบวกเชิงเห็นด้วย

1. การไม่ล่วงเกินเพศตรงข้ามในที่ลับตาเป็นการวางตัวที่เหมาะสม

2. เมื่อมีปัญหาทางเพศควรปรึกษาพ่อแม่หรือผู้ปกครอง
3. คนที่เป็นโสดก็สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขได้
4. ผู้ชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือเป็นเรื่องที่น่าอับอาย

การที่นักเรียนหญิงมีทัศนคติในเรื่องเพศทางบวกเชิง เห็นด้วยทั้งนี้อาจ

เนื่องจากเป็นเรื่องเพศที่ใกล้ตัวนักเรียนหญิง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นและการวางตัวในเรื่องเพศที่เหมาะสม โดยผู้หญิงจะได้รับการอบรมเลี้ยงดู และการสั่งสอนให้อยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกในปัจจุบัน ชี้ให้เห็นถึงความสามารถของนักเรียนในการแยกแยะสิ่งถูกและผิดในเรื่องเพศได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การเรียนการสอนของครูก็มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้นักตัดตัดสินใจในพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกอย่างเหมาะสม ซึ่งสังคมไทยมีการอบรมสั่งสอนผู้หญิงให้วางตัวเหมาะสมกับเป็นกุลสตรี สอดคล้องกับการศึกษาของ อรุณ ปาคะโค (2526) ที่พบว่า เจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศอีกทั้งสถาบันครอบครัวก็มีบทบาทในการอบรม สั่งสอนให้ความรู้ เรื่องเพศแก่เด็ก พร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องเพศที่ควรรู้ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ ดังนั้นนักเรียนหญิงจึงมีทัศนคติในเรื่องเพศเหล่านี้ดีกว่านักเรียนชาย

ทัศนคติทางลบเชิงไม่เห็นด้วย

1. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักในวัยเรียนถือเป็นเรื่องธรรมดาในปัจจุบัน
2. ควรมีการเรียนรู้เรื่องเพศไปทีละน้อยโดยการทดลองด้วยตนเอง
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายอารมณ์เพศที่เหมาะสม
4. ชายและหญิงที่ทดลองอยู่ด้วยกันก่อนสมรสนำมาเป็นเรื่องเสียหาย
5. การมีความรักที่มั่นคงถือเป็นเกณฑ์ที่ดี ในการตัดสินใจแต่งงาน

การที่นักเรียนหญิงมีทัศนคติในเรื่องเพศทางลบเชิงไม่เห็นด้วย ทั้งนี้อาจ

เนื่องจากสภาพสังคมไทยมีการอบรมสั่งสอนผู้หญิงในเรื่องความเป็นกุลสตรี การรักษานวลสงวนตัว มีระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคมในการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพราะถือเป็นเรื่องเสียหาย และการแสดงพฤติกรรมทางเพศในเรื่องต่าง ๆ เช่น การสำเร็จความใคร่ การเรียนรู้เรื่องเพศโดยการทดลองเอง ในสังคมถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ดี

ถ้าผู้หญิงจะแสดงออกในลักษณะเสื่อมเสีย จึงมีการเสียดูให้รู้จักเก็บกอดอารมณ์เพศมากกว่าผู้ชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผกาพันธุ์ ชนะภัย (2528) และ อรชร บิดานนท์ (2529) ที่พบว่า ชายและหญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน และหญิงสาวควรรักษาความบริสุทธิ์ของพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะได้แต่งงาน นอกจากนี้งานวิจัยของ วิวรรณ รองนุชิต (2530) ยังพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เห็นด้วยว่าควรรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะสมรสซึ่งการมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานจะทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ฝ่ายหญิง แม้ปัญหาเรื่องเพศจะมีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อย และสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปมากประกอบกับการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศอย่างแพร่หลาย โดยวิธีการสอนของครู หรือหนังสือแบบเรียน วารสารและสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ มีการกล่าวถึงเรื่องเพศศึกษาอย่างเปิดเผยทำให้นักเรียนได้แหล่งความรู้เพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ ดังนั้นนักเรียนหญิงจึงมีทัศนคติในเรื่องเพศเหล่านี้ดีกว่านักเรียนชาย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใคร่เสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ในเรื่องเพศ

จากผลการวิจัย พบว่า โดยส่วนรวมความรู้ในเรื่องเพศของนักเรียนอยู่ในระดับดีแต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่มีความรู้ในเรื่องเพศต่ำกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะในเรื่องการปฏิสนธิ เกณฑ์การปรับตัวและการวางตัวที่เหมาะสม ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ควรจะทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องเพศที่ติดต่อไป หรืออยู่ในระดับที่ดีขึ้น โดยการติดต่อประสานงานร่วมกันระหว่างบ้าน โรงเรียนและชุมชน ในการอบรมสั่งสอนรวมทั้งการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเรื่องเพศให้เป็นไปในทางที่ดี นอกจากนี้ควรร่วมมือกันในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและช่วยสร้างค่านิยมใหม่ในสังคมให้แก่เด็ก ทั้งนี้เพื่อให้เด็กมีความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในเรื่องเพศในทางที่ถูกต้องเหมาะสม อันจะช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องเพศได้

1.1 ด้านการเรียนการสอน ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องเพศมากขึ้น ซึ่งนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการรับรู้และการแสดงออกแตกต่างกัน ครูจึงควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนที่ตนรับผิดชอบ เพื่อประโยชน์

การติดตามสั่งสอนการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม ดังที่ผลการวิจัยพบว่า ครู อาจารย์ เป็นแหล่งให้ความรู้เรื่องเพศรองลงมาจากหนังสือแบบเรียนซึ่งเป็นอันดับหนึ่ง และแหล่งความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนได้รับข่าวสารและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศมากที่สุดคือ ด้านสื่อมวลชนและนิตยสารต่างๆ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ ฉะนั้นครู อาจารย์ จึงมีผลต่อการถ่ายทอดความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศแก่นักเรียนอย่างมาก ซึ่งครูควรจะพัฒนาการถ่ายทอดความรู้ในเรื่องเพศอย่างหลากหลายวิธีให้นักเรียนโดยตรงและทางอ้อม ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเกิดประโยชน์แก่นักเรียนในการพัฒนาตนเองในเรื่องเพศอย่างแท้จริง

1.2 ด้านการประเมินผล ครูควรมีการติดตามทบทวนการเรียนการสอนที่ผ่านไปแล้ว เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเอาใจใส่ในการเรียนมากยิ่งขึ้น โดยการทดสอบความรู้ในเรื่องเพศเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้เรื่องเพศดียิ่งขึ้นต่อไป

1.3 ด้านการพัฒนาหรือการปรับปรุงหลักสูตรเพศศึกษา ควรมีการจัดความรู้เรื่องเพศเป็นชื่อวิชาเฉพาะ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพราะนักเรียนระดับนี้จะเป็นช่วงที่เข้าสู่วัยรุ่น ควรจะได้รับความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม อีกทั้งควรได้พิจารณาถึงความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นเป็นกลาง และความคิดเห็นที่แตกต่างระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพื่อให้หลักสูตรเพศศึกษามีเนื้อหาที่ครอบคลุม และตรงกับปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ด้านทัศนคติในเรื่องเพศ

จากผลการวิจัย พบว่า โดยส่วนรวมทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนอยู่ในระดับดี แต่ก็ยังมีนักเรียนบางส่วนที่มีทัศนคติไม่ดี โดยเฉพาะในเรื่อง การเลือกคู่ครอง การตรวจเลือดก่อนสมรส การเรียนเรื่องเพศ นอกจากนี้นักเรียนชายยังมีทัศนคติไม่ดีในเรื่อง การเลือกคู่ครอง การมีความรัก การตรวจเลือดก่อนสมรส การเรียนเรื่องเพศ การสำเร็จความใคร่ การอยู่ด้วยกันก่อนสมรส ส่วนนักเรียนหญิงมีทัศนคติไม่ดีในเรื่อง การเลือกคู่ครอง การมีความรัก การตรวจเลือดก่อนสมรส ซึ่งจากเรื่องดังกล่าวผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติในเรื่องเพศที่ดีมากขึ้นและคงอยู่ต่อไป อีกทั้งควรสอนให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญในการตัดสินใจเลือกคู่ครอง โดยการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง นอกจากนี้ควรให้การอบรมสั่งสอน ความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศที่ถูกต้องแก่เด็กตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ซึ่งจะ

ช่วยให้เด็กเจริญเติบโตเป็นวัยรุ่น และวัยรุ่นผู้ใหญ่ที่ปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานะทางเพศ
ของตนเอง

2.1 ด้านการเรียนการสอน ควรที่จะมีการพิจารณาการเรียนการสอน มีวิธี
การถ่ายทอดความรู้ วิธีการสอนที่น่าสนใจ ใช้วิธีการสอนแบบทักษะชีวิต ทักษะการต่อรอง ซึ่งใช้
นักเรียนเป็นศูนย์กลาง สอนให้รู้จักคิดโดยการจัดสัมมนา การอภิปราย การสร้างสถานการณ์
ใช้วิธีการแก้ปัญหา มีวิธีการสอนโดยการจำแนกให้เห็นคุณค่า

2.2 ด้านสถาบันครอบครัว ควรที่จะให้ความรู้แก่บิดา มารดาโดยการจัดสัมมนา
หรืออบรมความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติในเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมอย่างหลากหลายวิธี เพื่อ
ช่วยย้าให้เกิดสำนึกความรับผิดชอบในการปลูกฝังค่านิยมที่ดีในเรื่องเพศแก่เด็กต่อไป ทั้งนี้เพราะ
สถาบันครอบครัวมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะบิดามารดาเป็นบุคคลแรกของการสั่งสอนให้ความรู้
เรื่องเพศ ตลอดจนการแสดงความรู้สึกนึกคิดในเรื่องเพศของเด็ก เมื่อมีปัญหา เรื่องเพศเด็กก็จะ
ปรึกษาบิดา มารดาก่อน และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการได้รับข้อมูลที่ผิดมาจากแหล่งข่าวสารอื่น ๆ เช่น
เพื่อน สื่อมวลชน หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

2.3 ด้านสื่อมวลชน ควรจะมีการสนับสนุนให้สื่อมวลชนมีการเผยแพร่ เรื่องเพศ
อย่างถูกต้องเหมาะสม กับค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม และมีการควบคุมสิ่งพิมพ์
ข่าวสารทางโทรทัศน์ วิทยุและการโฆษณาต่าง ๆ ที่ควรสร้างผลงานที่มีทัศนคติที่เหมาะสม
ในเรื่องเพศ ไม่ควรที่จะมีการนำเสนอสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในทางที่ยั่วยุกามารมณ์ เพราะจะทำให้
เด็กหรือเยาวชนที่ได้รับข่าวสารนั้น มีการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ก่อให้
เกิดผลเสียแก่ครอบครัว สังคม ประเทศชาติ และตัวเด็กด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติ เรื่องเพศ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียน
การสอนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของนักเรียน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะทำนองเดียวกันนี้กับนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา และ

ระดับมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร เช่นกัน ซึ่งอาจได้ผลที่แตกต่างออกไป และสามารถนำผลมาเปรียบเทียบเพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องสื่อ สิ่งพิมพ์ที่ให้ข่าวสารเรื่องเพศจะมีผลต่อนักเรียน ครู อาจารย์ และผู้ปกครองอย่างไรเพื่อได้นำข้อมูลมาปรับปรุงการเผยแพร่ข่าวสารในเรื่องเพศ ให้มีการนำเสนอถูกต้องและเหมาะสม

4. งานการวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลหลายชนิด เช่น การใช้ระบบสัมภาษณ์ การแสดงความคิดเห็นโดยการเขียนรายงาน ควรเพิ่มตัวแปรให้มากขึ้นเพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด